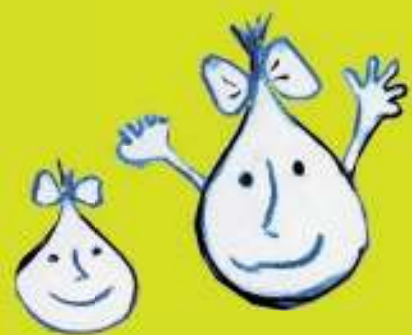


ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Οικολογική Ιστορία για Παιδιά





Απεργία στον κύκλο του νερού

Οικολογική Ιστορία για Παιδιά

Η παρούσα έκδοση δημιουργήθηκε από τους εκπαιδευτικούς του Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καλαμάτας για τις ανάγκες του εκπαιδευτικού προγράμματος "Νερό πηγή ζωής".

Μέλη της ομάδας:

Γεώργιος Σκούρας, PhD

Υπεύθυνος ΚΠΕΚ, Καθηγητής Φυσικής

Γεωργία Σπάλλα

Αν. Υπεύθυνη ΚΠΕΚ, Καθηγήτρια πληροφορικής, Φυσικός –

Ραδιοηλεκτρολόγος

Κυριακή Θωμά

Δασκάλα, Βιολόγος

Νικόλαος Κάστανος, PhD

Καθηγητής Φυσικών, Γεωλόγος

Άννα Ντεκελέ

Δασκάλα, Εκπαιδευτικός Ειδικής Αγωγής

Ελένη Παϊδούση

Καθηγήτρια Αγγλικών, Φιλολόγος

Διονυσία Πλακονούρη

Δασκάλα

Εικονογράφηση

Τζένη Ντεκελέ

Καθηγήτρια Καλλιτεχνικών, Ζωγράφος

Εκτύπωση:

Νίκος Κυρτσάκης

Καλλιτεχνική επιμέλεια επανέκδοσης:

Σταυρούλα Χειλά

Απεργία στον κύκλο του νερού



Copyright© Νοέμβριος 2005 - Επανεκδοση 2008

Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καλαμάτας

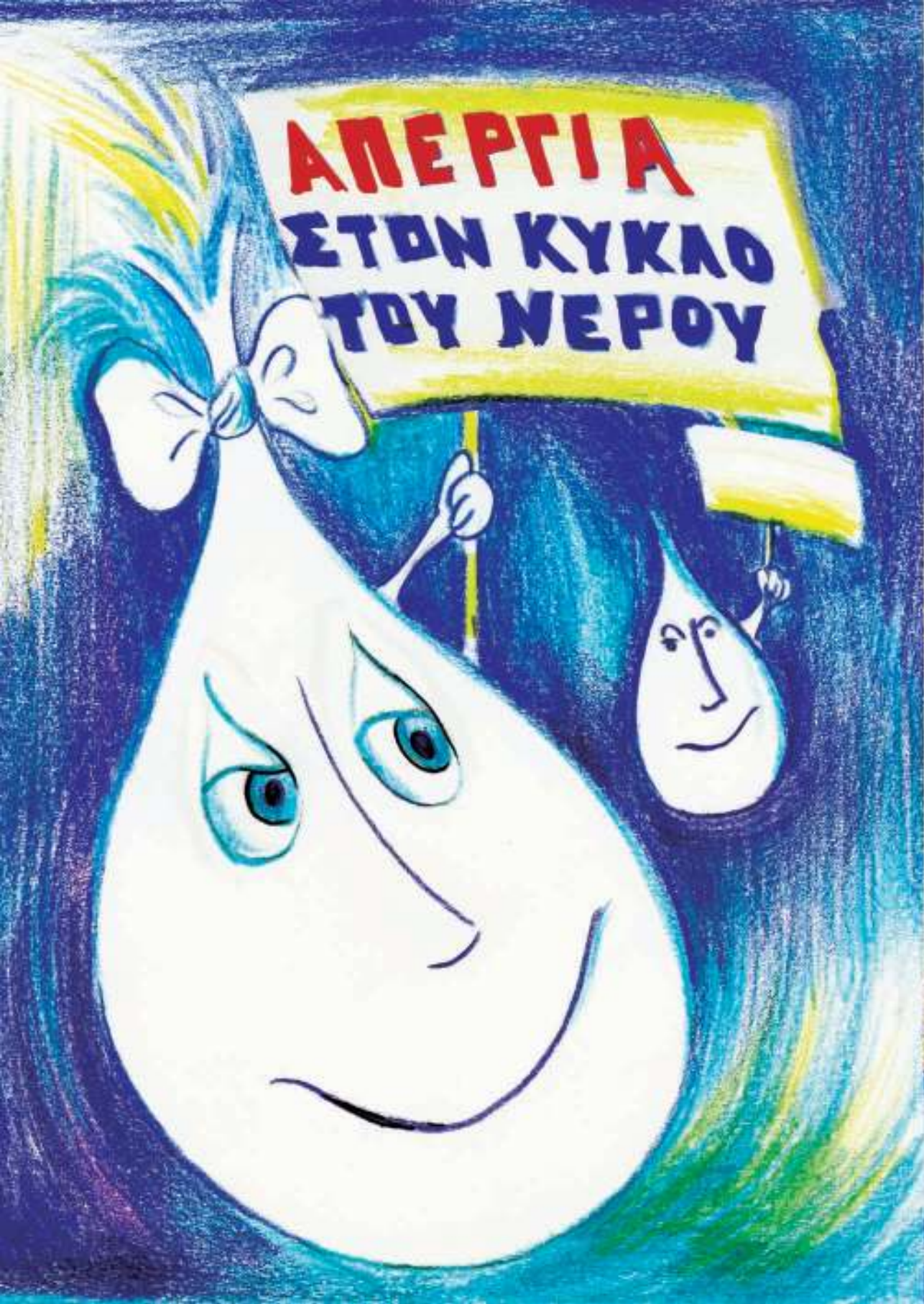
Θουκυδίδου 2 - Καλαμάτα 24 100 Τηλ. - fax: 27210 86147

E-mail: mail@kpe-kal.mes.sch.gr, ιστοσελίδα: <http://www.kpe-kalamatas.gr>

ISBN 978-960-98456-2-5



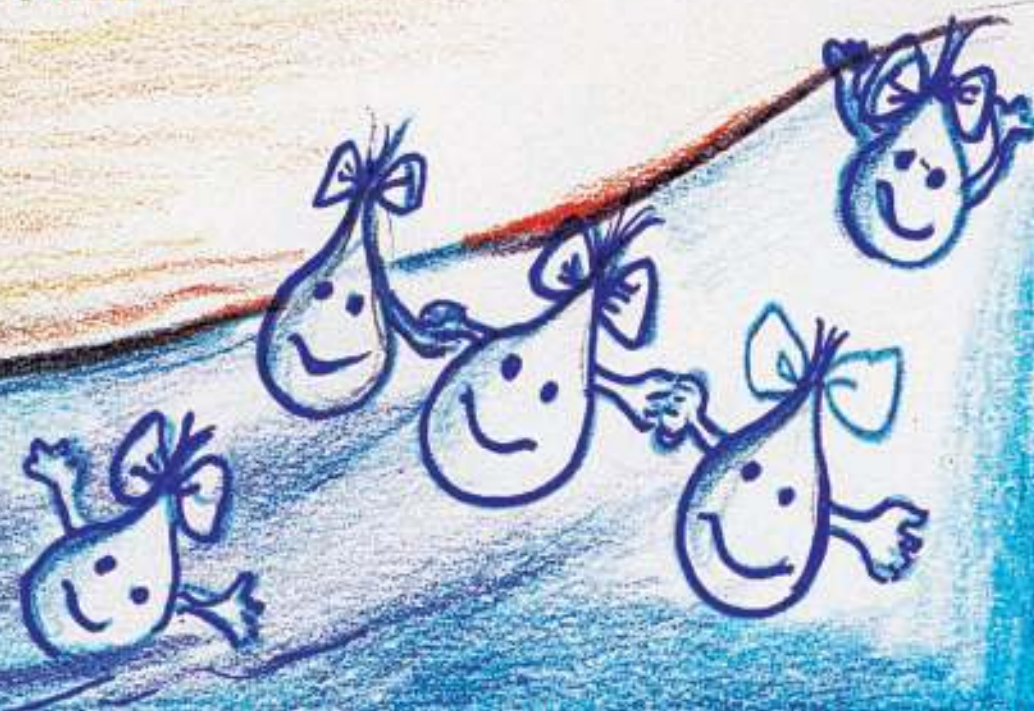
ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ



Το νερό,
το πολύτιμο αγαθό του πλανήτη Γη
με τις πολλές μορφές του,
παίρνει την τύχη του στα χέρια του ...
και κάνει
«απεργία στον κύκλο της ζωής»

Γιατί απεργεί το νερό μαμά;

Θα μας το διηγηθεί η σταγονούλα!



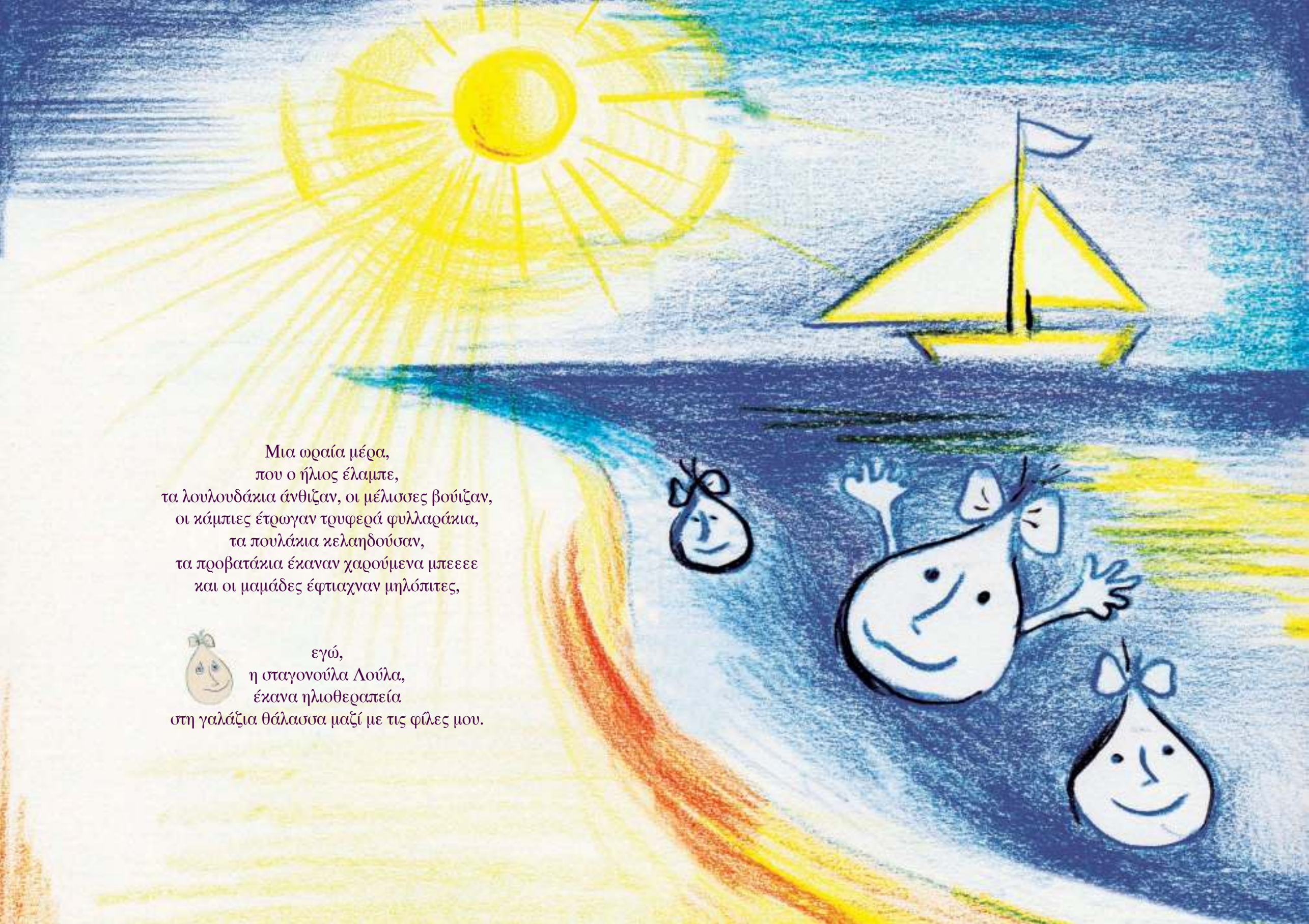
Γεια σας παιδιά!

Είμαι η σταγονούλα Λούλα
και θα σας διηγηθώ μια παλιά, περίεργη,
αλλά πολύ διδακτική ιστορία...

Είναι η ιστορία
της πιο παράξενης απεργίας που έγινε.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα
από την αρχή...





Μια ωραία μέρα,
που ο ήλιος έλαμπε,
τα λουλουδάκια άνθιζαν, οι μέλισσες βούιζαν,
οι κάμπιες έτρωγαν τρυφερά φυλλαράκια,
τα πουλάκια κελαηδούσαν,
τα προβατάκια έκαναν χαρούμενα μπεεεε
και οι μαμάδες έφτιαχναν μηλόπιτες,

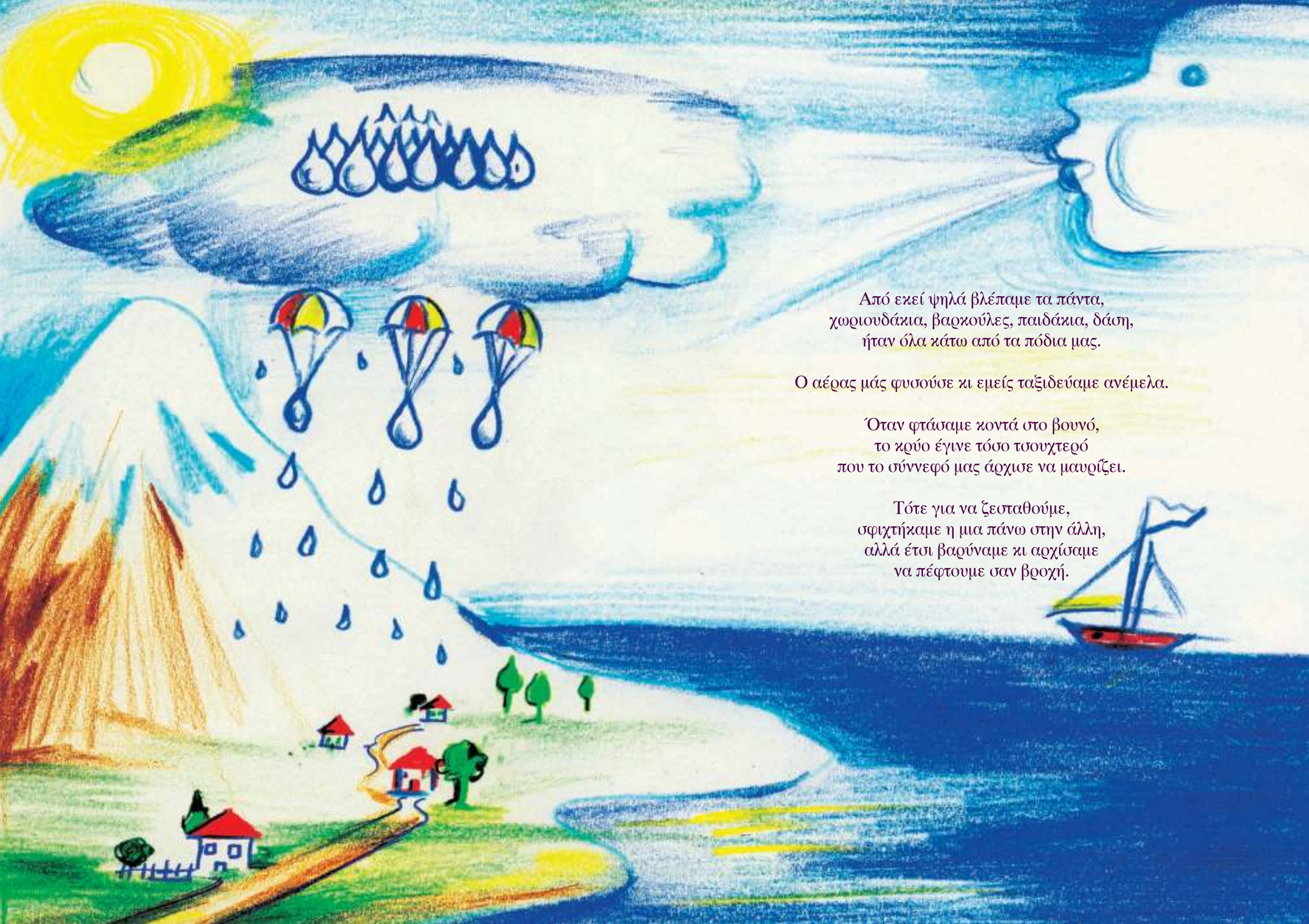


εγώ,
η σταγονούλα Λούλα,
έκανα ηλιοθεραπεία
στη γαλάζια θάλασσα μαζί με τις φίλες μου.

Κάναμε βουτιές,
κολυμπούσαμε ανάσκελα
χωρίς σωσίβιο,
πειράζαμε τα ψάρια
και παίζαμε κρυφτό
με τα χελιδόνια.



Ο ήλιος,
θέλοντας να παίξει
κι αυτός μαζί μας,
άρχισε να μας ζεσταίνει.
Εμείς τότε γινόμασταν
πολύ ελαφριές
και ανεβαίναμε στον ουρανό.

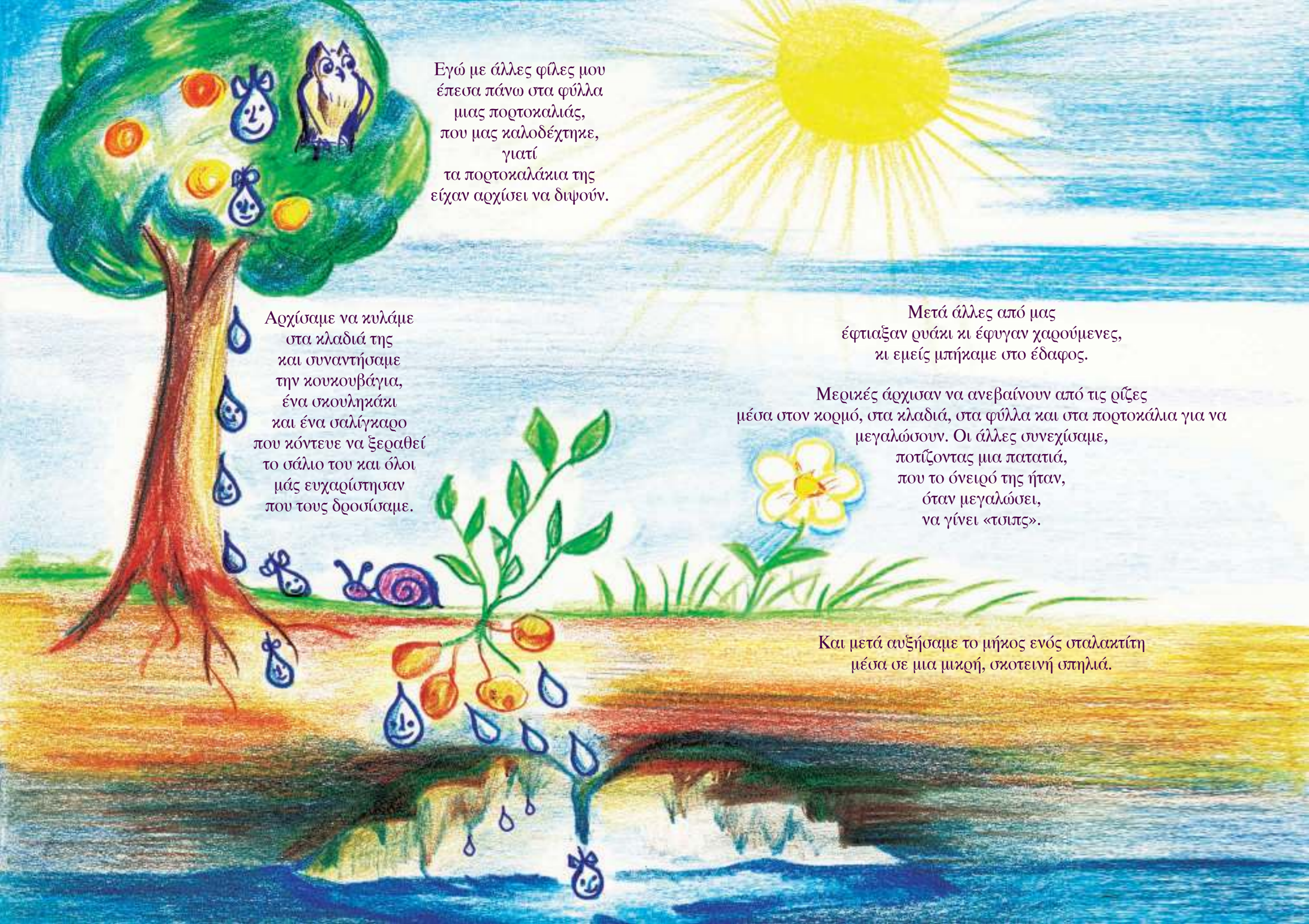


Από εκεί ψηλά βλέπαμε τα πάντα,
χωριουδάκια, βαρκούλες, παιδάκια, δάση,
ήταν όλα κάτω από τα πόδια μας.

Ο αέρας μάς φυσούσε κι εμείς ταξιδεύαμε ανέμελα.

Όταν φτάσαμε κοντά στο βουνό,
το κρύο έγινε τόσο τσουχτερό
που το σύννεφό μας άρχισε να μαυρίζει.

Τότε για να ζεσταθούμε,
σφιχτήκαμε η μια πάνω στην άλλη,
αλλά έτσι βαρύναμε κι αρχίσαμε
να πέφτουμε σαν βροχή.



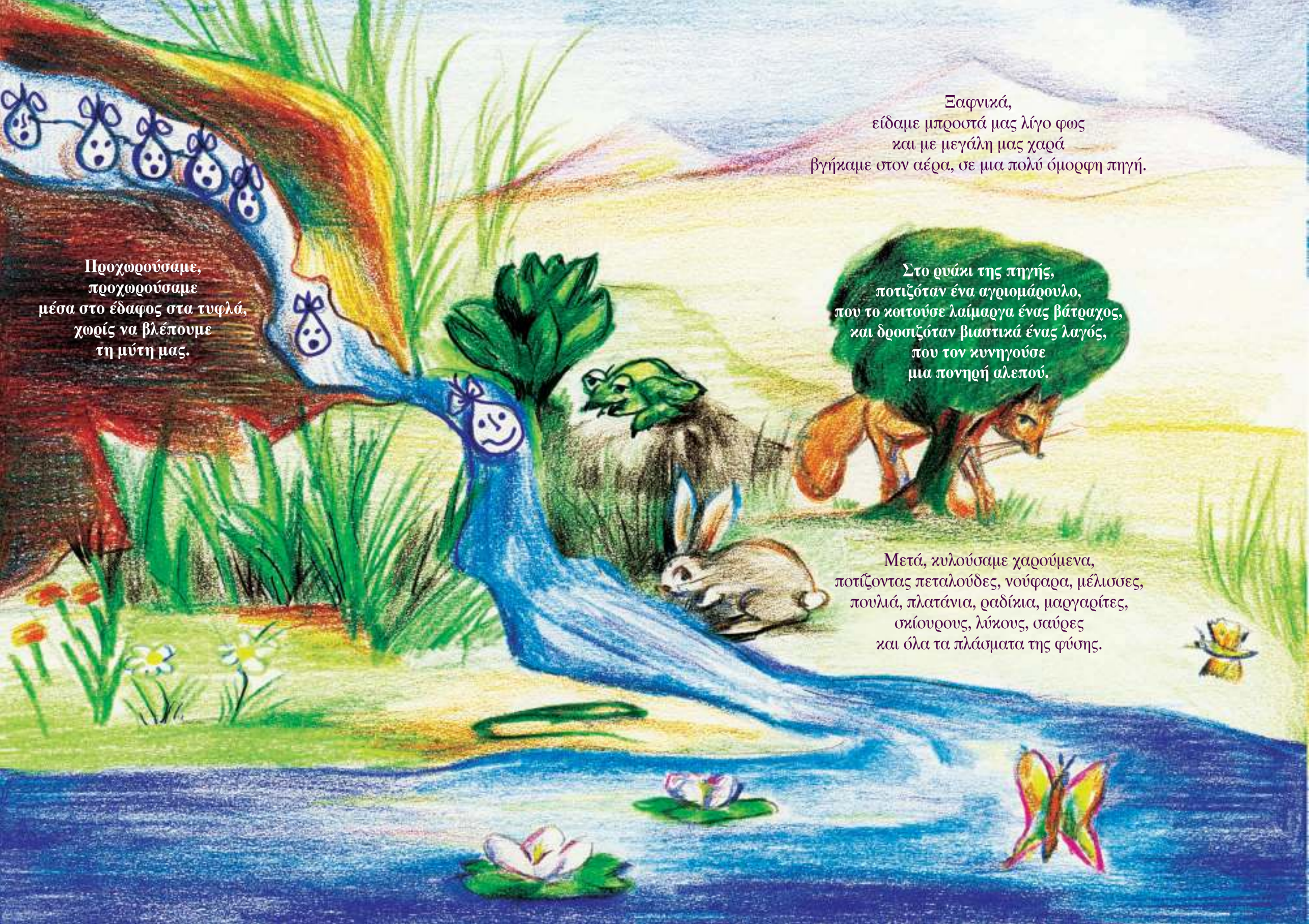
Εγώ με άλλες φίλες μου
έπεσα πάνω στα φύλλα
μιας πορτοκαλιάς,
που μας καλοδέχτηκε,
γιατί
τα πορτοκαλάκια της
είχαν αρχίσει να διψούν.

Αρχίσαμε να κυλάμε
στα κλαδιά της
και συναντήσαμε
την κουκουβάγια,
ένα σκουληκάκι
και ένα σαλίγκαρο
που κόντευε να ξεραθεί
το σάλιο του και όλοι
μάς ευχαρίστησαν
που τους δροσίσαμε.

Μετά άλλες από μας
έφτιαξαν ρυάκι κι έφυγαν χαρούμενες,
κι εμείς μπήκαμε στο έδαφος.

Μερικές άρχισαν να ανεβαίνουν από τις ρίζες
μέσα στον κορμό, στα κλαδιά, στα φύλλα και στα πορτοκάλια για να
μεγαλώσουν. Οι άλλες συνεχίσαμε,
ποτίζοντας μια πατατιά,
που το όνειρό της ήταν,
όταν μεγαλώσει,
να γίνει «τσιπς».

Και μετά αυξήσαμε το μήκος ενός σταλακτίτη
μέσα σε μια μικρή, σκοτεινή σπηλιά.

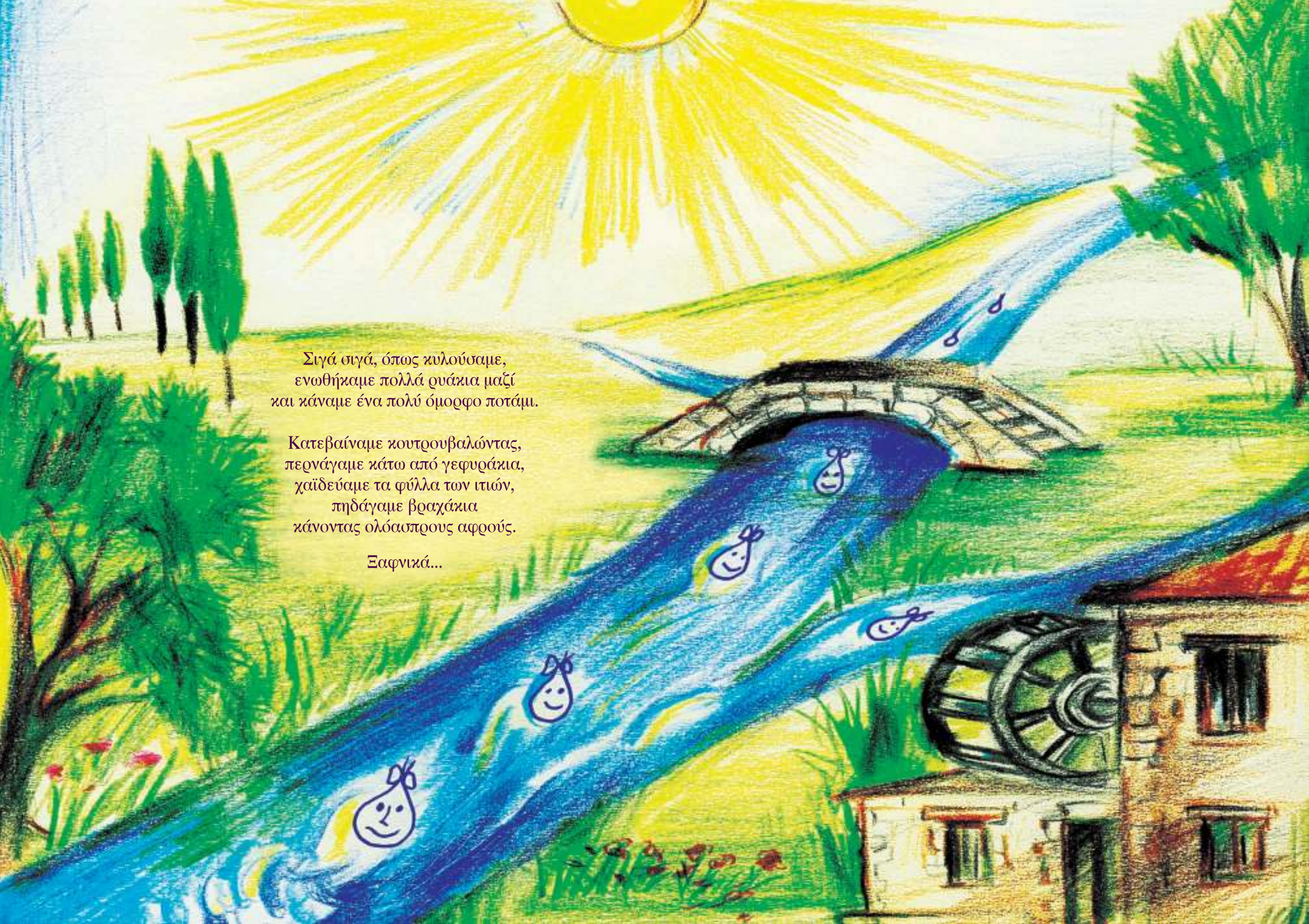


Προχωρούσαμε,
προχωρούσαμε
μέσα στο έδαφος στα τυφλά,
χωρίς να βλέπουμε
τη μύτη μας.

Ξαφνικά,
είδαμε μπροστά μας λίγο φως
και με μεγάλη μας χαρά
βγήκαμε στον αέρα, σε μια πολύ όμορφη πηγή.

Στο ρυάκι της πηγής,
ποτιζόταν ένα αγριομάρουλο,
που το κοιτούσε λαίμαργα ένας βάτραχος,
και δροσιζόταν βιαστικά ένας λαγός,
που τον κυνηγούσε
μια πονηρή αλεπού.

Μετά, κυλούσαμε χαρούμενα,
ποτίζοντας πεταλούδες, νούφαρα, μέλισσες,
πουλιά, πλατάνια, ραδίκια, μαργαρίτες,
σκίουρους, λύκους, σαύρες
και όλα τα πλάσματα της φύσης.



Σιγά σιγά, όπως κυλούσαμε,
ενωθήκαμε πολλά ρυάκια μαζί
και κάναμε ένα πολύ όμορφο ποτάμι.

Κατεβαίναμε κουτρουβαλώντας,
περνάγαμε κάτω από γεφυράκια,
χαϊδεύαμε τα φύλλα των ιτιών,
πηδάγαμε βραχάκια
κάνοντας ολόασπρους αφρούς.

Ξαφνικά...

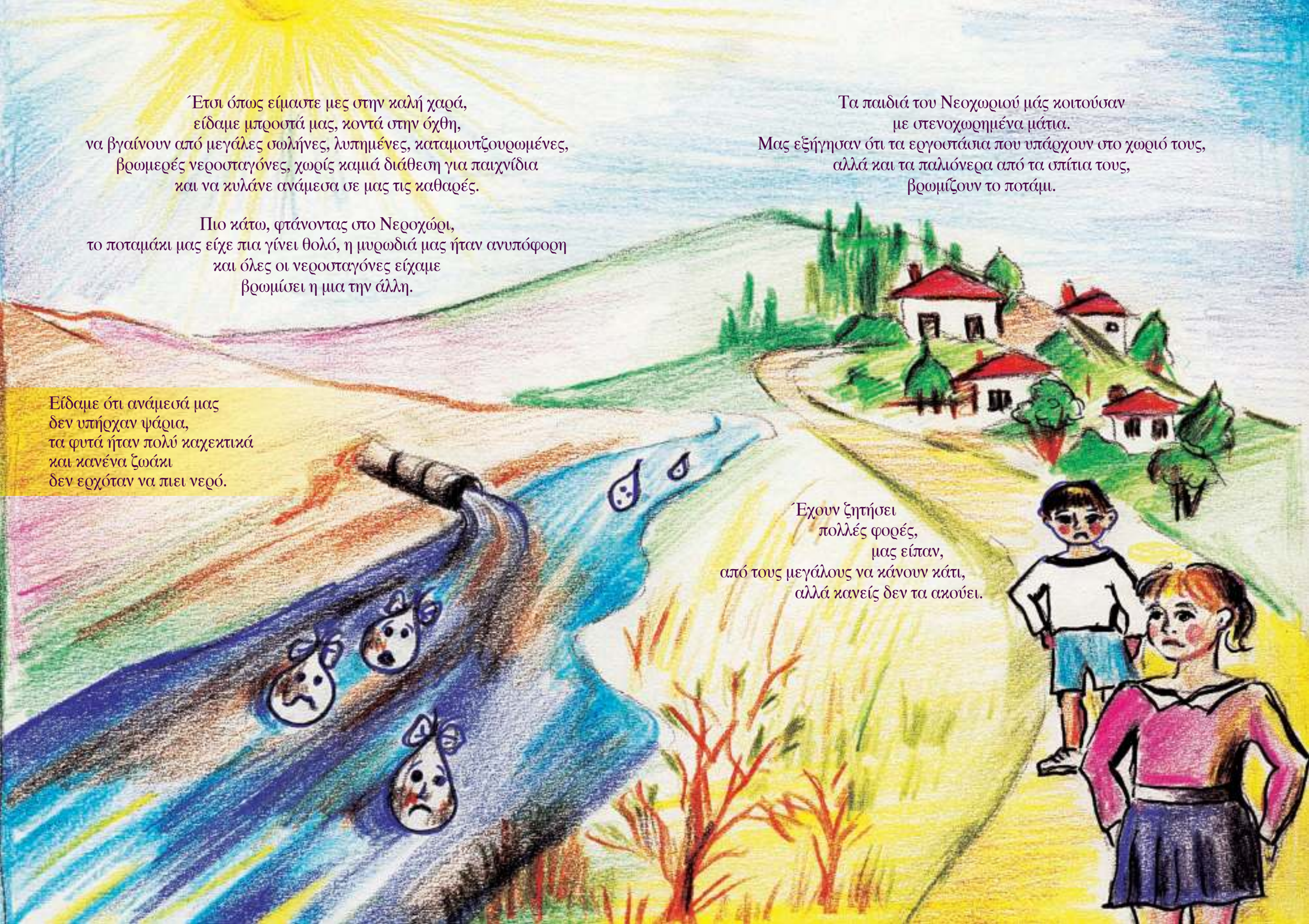
Έτσι όπως είμαστε μες στην καλή χαρά,
είδαμε μπροστά μας, κοντά στην όχθη,
να βγαίνουν από μεγάλες σωλήνες, λυπημένες, καταμουτζουρωμένες,
βρωμερές νεροσταγόνες, χωρίς καμιά διάθεση για παιχνίδια
και να κυλάνε ανάμεσα σε μας τις καθαρές.

Πιο κάτω, φτάνοντας στο Νεροχώρι,
το ποταμάκι μας είχε πια γίνει θολό, η μυρωδιά μας ήταν ανυπόφορη
και όλες οι νεροσταγόνες είχαμε
βρωμίσει η μια την άλλη.

Είδαμε ότι ανάμεσά μας
δεν υπήρχαν ψάρια,
τα φυτά ήταν πολύ καχεκτικά
και κανένα ζωάκι
δεν ερχόταν να πει νερό.

Τα παιδιά του Νεοχωριού μάς κοιτούσαν
με στενοχωρημένα μάτια.
Μας εξήγησαν ότι τα εργοστάσια που υπάρχουν στο χωριό τους,
αλλά και τα παλιότερα από τα σπίτια τους,
βρωμίζουν το ποτάμι.

Έχουν ζητήσει
πολλές φορές,
μας είπαν,
από τους μεγάλους να κάνουν κάτι,
αλλά κανείς δεν τα ακούει.



Τότε αποφασίσαμε να κάνουμε
έκτακτη νεροσυνέλευση,
για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.
Ήταν φανερό
ότι έπρεπε να λάβουμε σοβαρά μέτρα,
για να βοηθήσουμε τα παιδιά,
να πείσουν τους μεγάλους
να φτιάξουν συστήματα καθαρισμού
για τα παλιόνερα των σπιτιών
και των εργοστασίων του Νεροχωριού.

Καλέσαμε στη συνέλευση και τα παιδιά,
τα ζώα και τα φυτά
αλλά και τον ήλιο και τον άνεμο.
Μετά από πολλές συζητήσεις,
η απόφαση βγήκε και όλοι είμαστε σύμφωνοι:

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Όλες οι νεροσταγόνες, μετά την εξάτμισή μας και την συγκέντρωσή μας
στα σύννεφα, δεν θα πέφταμε στη Γη,
μέχρι να πεισθούν οι μεγάλοι να λύσουν το πρόβλημα.

Μάλιστα, για να μην διψάσουν μέχρι τότε τα ζώα, τα φυτά και τα παιδιά,
ήπιαν και φύλαξαν όσο καθαρό νερό μπορούσαν
για να αντέξουν στην απεργία μας.

Σιγά σιγά, όλες οι νεροσταγόνες
με τη βοήθεια του ήλιου ανεβήκαμε στον ουρανό,
γίναμε πολλά πολλά σύννεφα, αλλά δεν πέφταμε σαν βροχή με τίποτα.



Πέρασαν οι μέρες και το ποτάμι,
τα ρυάκια και οι πηγές ξεράθηκαν.
Οι κάτοικοι βγήκαν και κοίταζαν τον ουρανό,
χωρίς να ξέρουν πια τι να κάνουν.
Τα πράγματα είχαν γίνει πολύ δύσκολα
χωρίς τη βροχή και το νερό.



Τα παιδιά μάζεψαν στο ξερό ποτάμι,
όλους τους κατοίκους,
το δήμαρχο του Νεροχωριού και τον εργοστασιάρχη
κι εγώ, αφού κάθισα πάνω σε ένα φύλλο πλάτανου,
τους είπα με σοβαρότατο ύφος,
ότι για να έχουν πάλι νερό,
θα πρέπει να το προσέχουν και να το σέβονται.

Η γενική συνέλευση των νεροσταγόνων
με έστειλε σαν αντιπρόσωπο να εξηγήσω
στους κατοίκους του χωριού γιατί δεν κατεβαίνουμε.





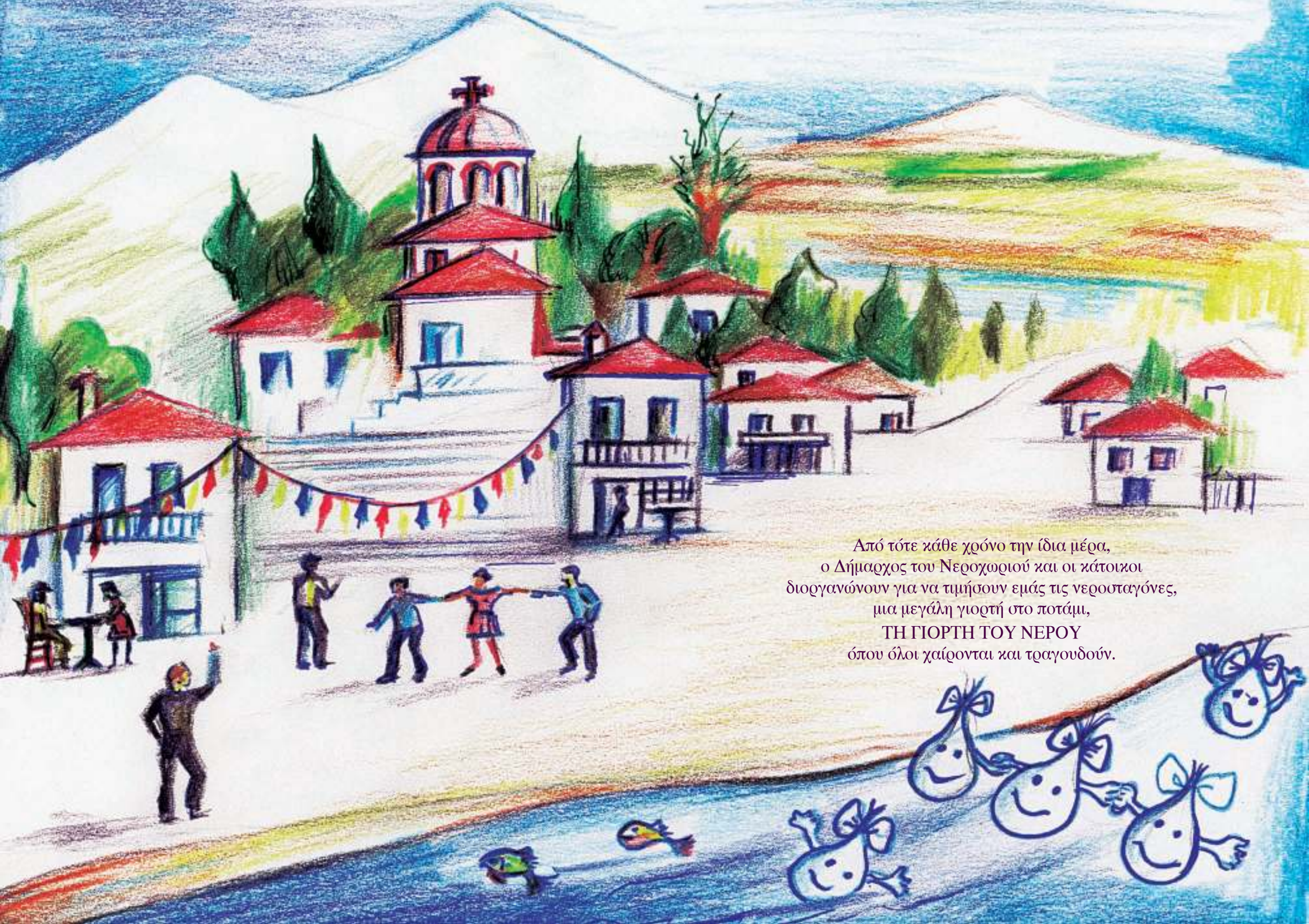
Τους είπα ακόμα ότι η νεροσυνέλευσή μας αποφάσισε
ότι πρέπει να φτιάξουν συστήματα καθαρισμού
για τα παλιότερα των σπιτιών τους και των εργοστασίων τους.

Οι κάτοικοι δυσκολεύτηκαν να δεχτούν αυτά που ζητούσαμε
εμείς οι νεροσταγόνες και τα παιδιά.
Έκαναν πολλές συζητήσεις στη δική τους συνέλευση
αλλά στο τέλος, τι άλλο να έκαναν, πείστηκαν κι υποσχέθηκαν
να κατασκευάσουν
πολύ σύντομα συστήματα καθαρισμού.

Όταν τα είχαν όλα έτοιμα
και η συνέλευσή μας σιγουρεύτηκε
ότι το νερό θα είναι καθαρό,
αρχίσαμε με τη βοήθεια του ανέμου
να κατεβαίνουμε από τον ουρανό με μια γερή νεροποντή
και πολύ χιόνι στα βουνά
που κράτησε μέρες.

Οι πηγές
άρχισαν πάλι να τρέχουν,
το ποτάμι κατέβασε
γάργαρα νερό,
τα φυτά και τα ζώα ξεδιψούσαν
και μεγάλωναν ευχαριστημένα και τα παιδιά
έκαναν βουτιές ξεφωνίζοντας.





Από τότε κάθε χρόνο την ίδια μέρα,
ο Δήμαρχος του Νεροχωριού και οι κάτοικοι
διοργανώνουν για να τιμήσουν εμάς τις νεροσταγόνες,
μια μεγάλη γιορτή στο ποτάμι,
ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ
όπου όλοι χαίρονται και τραγουδούν.

Παιδιά αυτή ήταν η ιστορία
του Νεροχωριού,
και της παράξενης απεργίας
των νεροσταγόνων.

Μην ξεχάσω να σας πω...
ότι είστε κι εσείς κάθε χρόνο καλεσμένοι
από τα παιδιά
στη **ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ**,
γιατί είναι σίγουρο
ότι προσέχετε το νερό
στο δικό σας χωριό και στην πόλη σας.

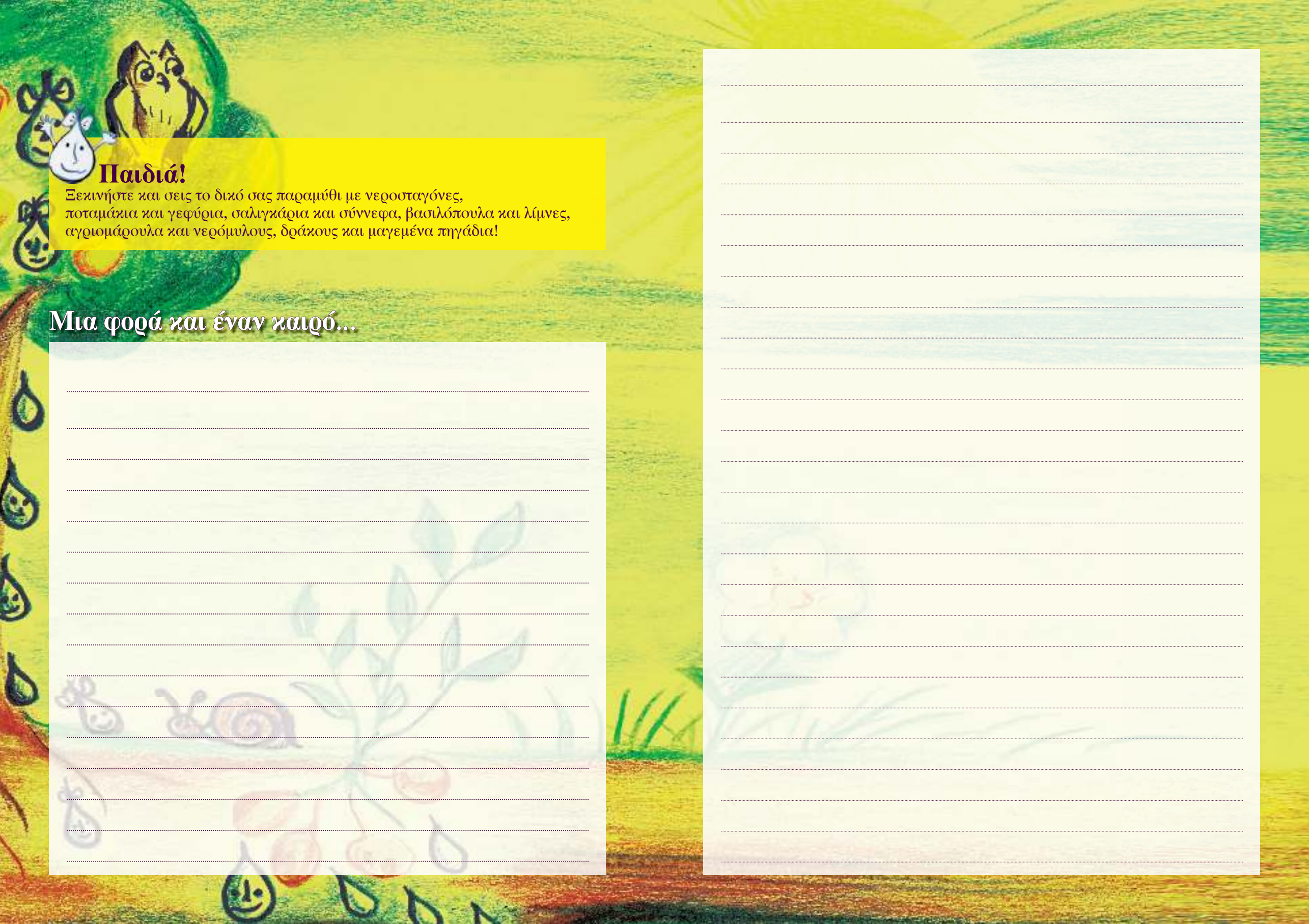




Παιδιά!

Ξεκινήστε και σεις το δικό σας παραμύθι με νεροσταγόνες, ποταμάκια και γεφύρια, σαλιγκάρια και σύννεφα, βασιλόπουλα και λίμνες, αγριομάρουλα και νερόμυλους, δράκους και μαγεμένα πηγάδια!

Μια φορά και έναν καιρό...



A large rectangular area with horizontal dotted lines for writing, set against a background of faint, colorful illustrations including a tree, a snail, and a flower.



Ο ήλιος
τη γη θερμαίνει,
το νερό ατμός γίνεται,
τα σύννεφα γεννιούνται ψηλά στον ουρανό.

Με τον άνεμο ταξιδεύουν,
παγώνουν,
βροχή, χιόνι, χαλάζι πέφτει

η ζωή ξεδιψά.

Το ποτάμι τρέχει
στη θάλασσα, στη λίμνη
καθαρό νερό φέρνει.

Και πάλι από την αρχή.

Στον κύκλο του νερού,
στον κύκλο της ζωής,
μια μικρή νεροσταγόνα ξεκινά.



Υπουργείο Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων
Περιφερειακή Διεύθυνση Πελοποννήσου

Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καλαμάτας



ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΑΚΕΥΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΣΥΓΧΡΑΤΗΜΑΤΙΚΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ



Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ
Επένδυση στην Παιδεία
Εκπαίδευση και Αρκτική
Επένδυση στην Κοινωνία